

MANIFESTO POLA LAICIDADE DO ESTADO ESPAÑOL

As persoas e organizacións da sociedade civil, abaixo asinantes, queremos trasladar ás distintas forzas políticas que concorren ás Eleccións Xerais do próximo 9 de Marzo, e ao conxunto da cidadanía, esta iniciativa que pretende avanzar cara un auténtico Estado non confesional, laico, homologable a todos os efectos cos países da Unión Europea da que formamos parte, tal e como establece -de xeito explícito- a Constitución Española de 1.978.

Con independencia de que o Estado Vaticano, a estas alturas, non ratificara aínda a Declaración Universal dos Dereitos Humanos nin o Pacto Internacional de Dereitos Cívís e Políticos, o que si queremos expor, aberta e sinceramente, é que esta iniciativa pola laicidade do Estado Español ten como fundamento os artigos 16 e 14 da Constitución cando afirman, respectivamente, que "ningunha confesión terá carácter estatal" ou que "non pode prevalecer ningunha discriminación por razón de relixión ou opinión".

A laicidade que reivindicamos das distintas autoridades do estado e das forzas políticas faise hoxe absolutamente necesaria para evitar as condutas progresivamente invasivas da actual Conferencia Episcopal española en relación cos nosos dereitos constitucionais como cidadáns e cidadás laicas, entre outros, os seguintes:

1º.- A actitude abertamente política e militante da Conferencia Episcopal, chamando ata á desobediencia civil e a obxección de conciencia, contra a implantación da materia de Educación para a Cidadanía e os Dereitos Humanos no sistema educativo, en cumprimento dunha lei emanada da soberanía popular, tamén nos centros concertados, ata o punto de desvirtuar algúns dos seus contidos curriculares, especialmente aqueles que teñen que ver coas condutas e comportamentos sexuais ou cos novos modelos familiares.

2º.- O uso e o abuso da chamada "declaración eclesiástica de idoneidade" para ensinar a relixión católica nos centros escolares públicos e concertados. Realmente, tal e como di o Tribunal Constitucional "o núcleo a cuestionar debe ser a inserción do ensino da relixión -de calquera relixión, engadimos nós- no itinerario educativo do ensino regulado", co despropósito que supón que esa declaración sexa esgrimida como causa de despedimento de profesores e profesoras contratadas pola autoridade civil, financiados con cargo aos orzamentos durante a súa contratación e na indemnización do seu despedimento improcedente.

3º.- Tamén resulta especialmente preocupante, pola súa persistencia e continuidade, os planos de confusión entre a representación política da sociedade e a representación relixiosa nos distintos actos oficiais, particularmente, nos funerais de estado polo rito católico, tal e como aconteceu logo do inxustificable atentado do 11M, sen ter en consideración o pluralismo das vítimas, ou con ocasión doutras cerimoniais como as ofrendas ante o señor Santiago, na catedral de Compostela, ou a presidencia das procesións relixiosas coas autoridades cívís sen considerar que as citadas autoridades, democraticamente elixidas, representan a toda a cidadanía, non simplemente á católica. Resulta tan anacrónico como que as manifestacións cívís do 1º de Maio ou do 10 de Marzo fosen presididas polos bispos.

4º.- O privilexio de trato que a Igrexa Católica recibe por parte do Estado nas cuestións económicas e impositivas tamén resulta discriminatorio e indignante ao detraer dos impostos recadados de toda a cidadanía, católica ou non, o 0,7% dos que así o decidan pero incrementando o montante do transferido sen ter en conta a valoración dos servizos prestados á comunidade (hospitais, os asilos, centros de ensino...), asumindo tamén os soldos dos párrocos, co que a discriminación con outras confesións relixiosas e con outras organizacións da sociedade civil resulta evidente e lacerante.

5º.- A utilización dos espazos públicos con finalidades fraudulentamente relixiosas, tal e como ocorreu na recente concentración en defensa da familia católica, descualificando a outras concepcións de familia e ata facendo valoracións negativas relativas aos contidos dos Dereitos Humanos, particularmente, aqueles relacionados coa igualdade da muller.

A experiencia recente mostra como a xerarquía católica actual en España avanza nun proceso de radicalismo neoconservador sen precedentes na democracia, reafirmando o seu papel de vítima porque este país deixe de ser unha teocracia ou estrañando con nostalxia o nefasto período do nacionalcatolicismo cando a doutrina da igrexa católico-romana inspiraba ata o Código Penal (penalización do adulterio das mulleres, a venda de anticonceptivos...), e cunha voracidade insaciable, sen ningún sentido da lealdade ou da reciprocidade, pretende seguir demandando o que un estado democrático e non confesional nin pode nin debe conceder.

En definitiva, como cidad@ns pacificamente insurrectos queremos, non só denunciar publicamente estas actitudes irritantemente invasivas da xerarquía católica, porque atentan á nosa cidadanía laica, senón tamén reclamar das autoridades políticas do Estado e das forzas que concorren ás Eleccións Xerais do próximo 9 de Marzo, medidas concretas de carácter programático, lexislativo e político, que permitan cumprir e facer cumprir un mandato constitucional como é o da non confesionalidade do Estado, máis concretamente, a denuncia do Concordato co Vaticano de 1958, substituído por unha serie de Acordos parciais sobre materias concretas, como os relativos ao ensino e aos asuntos culturais do ano 1979, e complementados en diversas ocasións en cuestións administrativas e económicas, trato fiscal, subvencións, etc.

Estaremos contribuíndo así, simplemente, ao desenvolvemento dun principio constitucional como é o da neutralidade relixiosa do Estado, formalmente vixente pero materialmente incumprido con reiteración.

SANTIAGO, 1 de Febreiro 2008

*** SEMINARIO GALEGO DE EDUCACION PARA A PAZ (FUNDACION CULTURA DE PAZ)**

*** ESCULCA**

*** COORDINADORA DE CRENTES GALEGOS**

*** XUSTIZA E SOCIEDADE**